

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind acordarea
indemnizației de scurtă durată**

Analizând propunerea legislativă privind acordarea indemnizației de scurtă durată (b327 din 11.06.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/2480/16.06.2020, și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D644/16.06.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect reglementarea acordării unei indemnizații de scurtă durată, pentru o perioadă de 12 luni de la data încetării stării de urgență instituite pe teritoriul României, salariaților al căror program de lucru a fost modificat în temeiul art.41 alin.(3) lit.f) din Legea nr.53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a reducerii activității angajatorului.

Prin acordarea acestei indemnizații este vizată compensarea venitului nerealizat de angajații al căror program de muncă a fost astfel redus, cuantumul acesteia fiind de 60% din diferența dintre salariul brut prevăzut în contractul individual de muncă și salariul brut aferent orelor de muncă efectiv prestate, respectiv de 70% pentru salariatul care are cel puțin un copil.

De asemenea, sunt reglementate condițiile și procedura prin care angajatorii pot solicita decontarea acestor sume din bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și regimul sancționator.

În raport de conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) și p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Întrucât aplicarea măsurilor preconizate prin această propunere legislativă implică modificarea prevederilor legii bugetului asigurărilor pentru șomaj, generând cheltuieli suplimentare, fără a se preciza sursele de acoperire, sunt aplicabile dispozițiile art.111 alin.(1) teza a doua din Constituția României, republicată, fiind necesar a se solicita și punctul de vedere al Guvernului.

Totodată, sunt incidente prevederile art.15 alin.(1) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligativitatea întocmirii unei fișe financiare, cu respectarea condițiilor prevăzute de art.15 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată.

În acest sens, precizăm că, în considerentele **Deciziei nr.331/2019**, Curtea Constituțională a reținut că, *„lipsind fișa financiară (inițială și reactualizată) nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”*.

3. Menționăm că Expunerea de motive nu cuprinde referiri la impactul socio-economic, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor măsurilor preconizate, la impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), la consultările derulate în vederea elaborării propunerii legislative și nici la măsurile de implementare necesare, astfel cum prevede art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, semnalăm faptul că instrumentul de motivare nu se corelează cu propunerea supusă avizării, cu privire la **motivele** care determină modificarea contractului individual de muncă în sensul reducerii timpului de muncă. Astfel, în Expunerea de motive se precizează că sunt avute în vedere doar motive economice pentru reducerea activității, fiind indicate două ipoteze, respectiv „criza economică generată de dinamica evoluției situației epidemiologice naționale determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2” sau un „eveniment inevitabil”, fără însă a exemplifica evenimentele vizate, iar la art.3 alin.(3) lit.a) din proiect, singura ipoteză prezentată este aceea a „impunerii unor restricții de către autoritățile competente”.

În plus, menționăm că instrumentul de prezentare nu este redactat într-un limbaj juridic adecvat, acesta conținând exprimări improprii stilului normativ, ca de exemplu: „**muncă de scurtă durată**”, „**orele de lucru trebuie reduse temporar**”, „**pierderi temporare de muncă**”, „**indemnizație de scurtă durată**”, „**pierderea de contracte ale angajaților**”.

Față de acest aspect, este necesară revederea instrumentului de motivare, completarea, reformularea și corelarea acestuia cu propunerea legislativă.

4. Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă potrivit cărora proiectele de legi, propunerile legislative și celelalte proiecte de acte normative se redactează în forma prescriptivă proprie actelor normative, se va elimina cuvântul „Proiect”, care este amplasat înainte de titlul propunerii.

5. Menționăm că sintagma „**indemnizație de scurtă durată**” nu corespunde limbajului juridic consacrat, formularea trebuind să reflecte scopul pentru care este acordată indemnizația.

De asemenea, perioada de 12 luni nu este echivalentă unei durate scurte de acordare.

Sugerăm reformularea sintagmei în tot cuprinsul proiectului, în concordanță cu normele de tehnică legislativă potrivit cărora actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, clar și precis, care să excludă orice echivoc.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

În consecință, **titlul** va fi reformulat în mod corespunzător.

6. La alin.(1) al art.1, pentru claritatea și predictibilitatea normei, se impune indicarea expresă a motivelor care pot determina modificarea elementului „timpul de muncă” din contractul individual de muncă în temeiul art.41 alin.(3) lit.f) din Legea nr.53/2003 – Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, cu consecința plății unei indemnizații pentru compensarea unei părți din venitul nerealizat de salariat, determinată de diferența dintre salariul de bază aferent funcției aferent unui program de muncă complet și salariul încasat, corespunzător orelor efectiv prestate.

Menționăm că, în Codul muncii sunt reglementate măsuri care pot fi luate de angajator în situația reducerii temporare a activității, fără încetarea raportului de muncă, pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similar, respectiv:

- art.52 alin.(3), care prevede că *„În cazul reducerii temporare a activității, pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare, pe perioade care depășesc 30 de zile lucrătoare, angajatorul va avea posibilitatea reducerii programului de lucru de la 5 zile la 4 zile pe săptămână, cu reducerea corespunzătoare a salariului, până la remedierea situației care a cauzat reducerea programului, după consultarea prealabilă a sindicatului reprezentativ de la nivelul unității sau a reprezentanților salariaților, după caz.”*;

- **art.53 alin.(1)**, care stabilește că *„Pe durata reducerii și/sau a întreruperii temporare a activității, salariații implicați în activitatea redusă sau întreruptă, care nu mai desfășoară activitate, beneficiază de o indemnizație, plătită din fondul de salarii, ce nu poate fi mai mică de 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat, cu excepția situațiilor prevăzute la art.52 alin.(3).”*;

- **art.122 alin.(3)**, care prevede că *„În perioadele de reducere a activității angajatorul are posibilitatea de a acorda zile libere plătite din care pot fi compensate orele suplimentare ce vor fi prestate în următoarele 12 luni.”*.

De asemenea, pentru precizia normei, respectiv pentru stabilirea corectă a perioadei în care pot fi aplicate măsurile preconizate prin prezenta propunere, este necesar a se specifica dacă măsura are caracter general sau

vizează exclusiv starea de urgență declarată pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și indicarea actului normativ care stabilește data la care încetează starea de urgență.

Pentru aceste motive este necesară o circumstanțiere mai precisă a **obiectului** prezentei propuneri legislative.

În plus, semnalăm că, în actuala formulare, prezenta propunere aduce atingere **principiului constituțional al neretroactivității legii**, consacrat de art.15 alin.(2) din Constituție, întrucât aplicarea acesteia vizează o perioadă de 12 luni de la „ridicarea stării de urgență”, iar potrivit art.1 din Decretului Președintelui României nr.240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, aceasta a încetat la data de 15 mai 2020.

De asemenea, pentru o exprimare adecvată stilului normativ, recomandăm înlocuirea sintagmei „au venituri mai mici”, cu sintagma „încasează un salariu mai mic”.

La **alin.(2) al art.1**, pentru evitarea repetițiilor, recomandăm ca expresia „în baza art.41 alin.(3) lit.f) din Legea nr.53/2003 – Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare”, să fie înlocuită cu sintagma „în condițiile prevăzute la alin.(1)”.

Totodată, semnalăm utilizarea unui limbaj care nu este specific stilului normativ, precum „o compensație parțială” ori „pierderea câștigurilor cauzate”, fiind necesară reformularea normei.

7. La **art.2 alin.(1)**, pentru precizia normei, recomandăm înlocuirea sintagmei „potrivit art.1”, cu sintagma „potrivit art.1 alin.(1)”.

De asemenea, pentru o exprimare adecvată în context, sintagma „respectiv 70% pentru angajatul care are cel puțin un copil” va fi reformulată „respectiv 70% din salariul de bază corespunzător funcției deținute de salariatul care are cel puțin un copil”.

Totodată, este necesară completarea textului cu vârsta copilului, în sensul precizării faptului dacă este vizat orice copil minor sau orice copil aflat în întreținere și în continuarea studiilor, până la terminarea acestora, dar fără a depăși vârsta de 26 de ani.

La **alin.(2)**, pentru o completă informare juridică, actul normativ la care se face trimitere, întrucât este la prima menționare în cuprinsul propunerii, va fi redat sub forma „Legea nr.227/2015 **privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare”.

În plus, pentru claritatea și predictibilitatea normei, având în vedere faptul că indemnizațiile plătite din bugetul asigurărilor de șomaj au, de regulă, un regim fiscal diferit față de veniturile de natură salarială, recomandăm indicarea naturii fiscale a indemnizației, precum și precizarea articolelor din Codul Fiscal care sunt vizate de sintagma „*este supusă impozitării și plății contribuțiilor de asigurări sociale, de asigurări de sănătate (...) în condițiile prevăzute de Legea nr.227/2015*”.

De asemenea, pentru asigurarea unui caracter complet al reglementării, propunem introducerea, după **alin.(2)**, a unui norme care să stabilească, eventual, noi termene pentru plata și declararea obligațiilor fiscale, dacă este cazul.

Observația este valabilă și pentru **art.4** din proiect.

8. La art.3 alin.(1), pentru unitate în redactare, termenul „angajat/angajați” va fi înlocuit cu termenul „salariat/salariați”. Observația este valabilă pentru toate cazurile similare.

De asemenea, pentru o corectă exprimare, sintagma „agenției pentru ocuparea forței de muncă județeană” se va înlocui cu sintagma „agenției pentru ocuparea forței de muncă **județene**”. Semnalăm necesitatea precizării instituției competente, respectiv agenția la care este arondat sediul social al angajatorului.

În plus, pentru asigurarea unui caracter complet al normei, recomandăm a se preciza dacă este necesară îndeplinirea cumulativă a condițiilor.

Totodată, pentru o exprimare adecvată în context, recomandăm reformularea textelor de la **lit.a), b) și c)**, după cum urmează:

„a) înregistrarea duratei reduse a programului de muncă pentru cel puțin 1/3 din numărul total de salariați din unitate;

b) durata programului de muncă pentru fiecare salariat prevăzut la lit.a) este cu cel puțin 20% mai mică decât durata normală a programului de muncă;

c) încheierea acord încheiat cu reprezentanții sindicatului din cadrul unității sau, în cazul în care nu există un sindicat, cu reprezentanții salariaților, referitor la motivul reducerii duratei programului de muncă al salariaților.”.

Referitor la textul preconizat pentru **alin.(2)**, recomandăm a se analiza măsura în care limitarea exclusiv la depunerea prin poșta electronică a documentației de către angajator, nu poate genera o restrângere a numărului de angajatori care pot beneficia de decontare sumelor necesare plății indemnizațiilor, în condițiile în care trebuie această măsură impune respectarea regimului utilizării unei semnături electronice. Recomandăm prevederea și a unei modalități alternative, cum ar fi depunerea documentelor la sediul instituției sau prin poștă.

Cu privire la norma preconizată la **lit.a)**, având în vedere faptul că obiectul reglementării este menționat la art.1, pentru claritatea și predictibilitatea normei, recomandăm ca sintagma „ca urmare a impunerii unor restricții de către autoritățile competente”, imprecisă și limitativă cu privire la motivele acordării indemnizației, să fie înlocuită cu o trimitere la situațiile prevăzute la **art.1 alin.(1)**.

În plus, semnalăm că propunerea nu cuprinde nicio prevedere referitoare la o pondere minimă a diminuării veniturilor, producției și/sau activității angajatorului.

Referitor la norma preconizată la **lit.c)**, întrucât este ambiguă și nu beneficiază de accepțiune juridică, este necesară revederea sintagmei „asumată de reprezentantul legal al angajatorului”.

La **alin.(5)**, pentru corectitudinea exprimării, sintagma „până la data de 20 în luna curentă” va fi înlocuită cu sintagma „până în data de 20 a lunii curente”.

La **alin.(6)**, pentru o exprimare adecvată în context și evitarea repetițiilor, expresia „documentelor depuse de angajator, în cel mult 5 zile de la depunerea corectă a documentelor” se va înlocui cu expresia „documentelor **transmise** de angajator, în cel mult 5 zile de la depunerea **corectă a acestora**”.

9. La art.4 alin.(1), pentru claritatea normei, având în vedere ambiguitatea sintagmei „depunerea corectă a documentelor”, prin raportare la art.3, aceasta putând viza conținutul documentelor sau termenul de depunere, recomandăm înlocuirea acesteia cu sintagma „depunerea **în mod corect și complet** a documentelor”, precum și completarea trimiterii cu alineatul/alineatele vizate.

La **alin.(3)**, pentru precizia normei, recomandăm completarea trimiterii la art.3 cu alineatul vizat. Totodată, pentru aceleași rațiuni, recomandăm includerea unor precizări referitoare la modul în care se poate realiza „dovada plății indemnizației”.

10. La art.5 alin.(1), pentru precizia normei, recomandăm indicarea abaterilor care pot antrena răspunderea disciplinară, ori trimitere la actele normative vizate.

La **alin.(2)**, este necesar ca textul să prevadă expres pedeapsa aplicabilă în cazul săvârșirii respectivei infracțiuni, întrucât prin trimiterea generică la dispozițiile Codului penal nu sunt întrunite condițiile de calitate specifice unei norme de incriminare, respectiv claritatea, precizia și previzibilitatea.

Totodată, sugerăm înlocuirea sintagmei „nevirarea acestora în conturile salariaților” cu sintagma „neefectuarea plății acestora către salariați”, avem în vedere faptul că pot exista salariați care lucrează și locuiesc în mediul rural și nu utilizează card bancar, neexistând bancomate instalate în acele localități.

De asemenea, pentru o corectă informare juridică, actul normativ la care se face trimitere va fi redat sub forma „(...) conform prevederilor **Legii nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.**”.

11. La art.6, semnalăm că, pentru respectarea succesiunii logice a normelor, textul prevăzut la **lit.b)** ar trebui să preceadă textului prevăzut la **lit.a)** a aceluiași articol.

Referitor la această normă în care se prevede că nerespectarea **art.3 alin.(4)** constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei, semnalăm că stabilirea drept contravenție a nerespectării dispozițiilor **art.3 alin.(4)**, potrivit căroră angajatorii își asumă răspunderea pentru corectitudinea și veridicitatea datelor înscrise în documentele prevăzute la alin.(1) și (2) ale art.3 trebuie reanalizată sub aspectul raportului acesteia cu dispozițiile art.326 alin.(1) din Codul penal prin care este incriminat falsul în declarații.

Ca urmare, propunem reformularea în mod corespunzător a textului de la **art.6 lit.b)** și introducerea acestuia ca alineat distinct la articolul care stabilește faptele care constituie infracțiune și sancțiunile aplicabile, respectiv **art.5**.

Astfel, la **art.6** textul marcat cu **lit.c)** va fi marcat cu **lit.b)**.

La textul preconizat pentru actuala **lit.c)**, pentru claritatea normei, recomandăm completarea sintagmei „în scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de prezenta lege”, cu trimiteri la normele vizate.

12. La **art.7**, textul de la primul alineat va fi marcat, potrivit normelor de tehnică legislativă, cu cifra arabă „1” încadrată între paranteze rotunde, „(1)”.

Referitor la textul propus pentru **alin.(1)**, precizăm că, potrivit dispozițiilor art.15 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către **persoanele** anume prevăzute în actul normativ, numite în mod generic „agenți constatatari”, și nu de către anumite organe. Din acest motiv, textul trebuie să se refere la „persoanele împuternicite” din cadrul respectivelor entități.

Pe de altă parte, referirea generică la „alte organe care, potrivit legii, au dreptul să efectueze control” trebuie eliminată, întrucât este lipsită de precizie normativă. Dacă sunt avute în vedere și alte entități din care fac parte agenții constatatari, acestea trebuie prevăzute în mod expres, și nu printr-o normă cu caracter atât de general.

Pentru rigoarea exprimării, la norma preconizată la **alin.(2)** sintagma „constată infracțiunea prevăzută (...)” se va înlocui cu sintagma „constată săvârșirea infracțiunii prevăzute (...)”.

De asemenea, referitor la sesizarea, de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, atunci când prin structurile sale teritoriale constată săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.5 alin.(2), Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea aplicării sancțiunii prevăzute de lege, sugerăm analizarea și reformularea dispoziției, sub aspectul competenței Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a cerceta și sancționa săvârșirea infracțiunii.

13. Semnalăm că proiectul nu cuprinde dispoziția necesară de completare, în ceea ce privește contravențiile, cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001. Este necesară, de aceea, introducerea, **după art.7**, a unui nou articol, cu următorul cuprins:

„Art.8.- Contravențiilor prevăzute la art.6 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare”.

Pe cale de consecință, actualul **art.8** va deveni **art.9**.

14. Referitor la textul preconizat la actualul **art.8**, pentru respectarea exigențelor de normative, recomandăm redarea acestuia după cum urmează:

„Art.9. – Procedurile aferente decontării sumelor privind plata indemnizației prevăzute de prezenta lege se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș

București

Nr. 658 / 9.04. 2020.

L. nr. 53/2003

M. Of. nr. 72/5 feb. 2003

• **Lege - Codul muncii**

(v. Decizia I.C.C.J. nr. XL/2007 - M. Of. nr. 763/12 nov. 2007 (art. 269 alin. (1); Decizia I.C.C.J. nr. LXXVIII (78)/2007 - M. Of. nr. 553/22 iul. 2008 (art. 25 și art. 26); Decizia I.C.C.J. nr. 1/2011 - M. Of. nr. 335/16 mai 2011 (art. 38 și art. 238); Decizia I.C.C.J. nr. 6/2011 - M. Of. nr. 444/24 iun. 2011 (art. 74 alin. (1) lit. d)); Decizia I.C.C.J. nr. 4/2012 - M. Of. nr. 248/12 apr. 2012 (art. 238 alin. (1), art. 241 alin. (1)); Decizia I.C.C.J. nr. 16/2012 - M. Of. nr. 817/5 dec. 2012 (art. 252 alin. (1); Decizia I.C.C.J. nr. 1/2013 - M. Of. nr. 118/1 mar. 2013); Decizia I.C.C.J. nr. 8/2014 - M. Of. nr. 138/24 feb. 2015 (art. 76 lit. b), art. 78))

¹ republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 345/18 mai 2011

Lege - Codul muncii

² completat prin

L. nr. 76/2012

M. Of. nr. 365/30 mai 2012

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind
Codul de procedură civilă

*introduce, la 1 septembrie 2012, alin. (3) la
art. 269*

³ modificări prin

L. nr. 147/2012

M. Of. nr. 509/24 iul. 2012

Lege pentru modificarea art. 139 alin. (1) din Legea nr.
53/2003 - Codul muncii

modifică art. 139 alin. (1)

⁴ modificări prin

O.U.G. nr. 44/2012

M. Of. nr. 606/23 aug. 2012

Ordonanță de urgență privind modificarea art. 81 din Legea nr.
76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010
privind Codul de procedură civilă

*prorogă termenul de intrare în vigoare a
Legii nr. 134/2010 până la 1 februarie 2013*

aprobată prin L. nr. 206/2012 M. Of. nr. 762/13 nov. 2012

⁵ modificări prin

L. nr. 187/2012

M. Of. nr. 757/12 nov. 2012

Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind
Codul penal

*la data de 1 februarie 2014, modifică art.
264, art. 265;
abrogă art. 261-263*

(v. Decizia I.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014)

⁶ modificări prin

O.U.G. nr. 4/2013

M. Of. nr. 68/31 ian. 2013

Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr. 76/2012
pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul
de procedură civilă, precum și pentru modificarea și
completarea unor acte normative conexe

*prorogă termenul de intrare în vigoare a
Legii nr. 134/2010 până la 15 februarie
2013*

aprobată cu modificări și L. nr. 214/2013 M. Of. nr. 388/28 iun. 2013
completări prin

⁷ modificări prin

L. nr. 2/2013

M. Of. nr. 89/12 feb. 2013

Lege privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor
judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a
Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

modifică art. 269 alin. (1)

⁸ modificări prin

L. nr. 214/2013

M. Of. nr. 388/28 iun. 2013

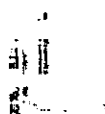
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru
punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de
procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea
unor acte normative conexe

*aprobă cu modificări și completări O.U.G.
nr. 4/2013*

644

9 modificări prin	L. nr. 255/2013 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	M. Of. nr. 515/14 aug. 2013	<i>modifică, la 1 februarie 2014, art. 61 lit. b), introduce lit. c_1) la art. 52 alin. (1)</i>
10 modificări prin	L. nr. 77/2014 Lege pentru modificarea alin. (4) al art. 251 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 470/26 iun. 2014	<i>modifică art. 251 alin. (4)</i>
11 modificări prin	L. nr. 12/2015 Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 52/22 ian. 2015	<i>modifică art. 56 alin. (1) lit. c), art. 145 alin. (2), art. 146; introduce alin. (5)-(6) la art. 16, alin. (3) și (4) la art. 92, alin. (4)-(6) la art. 145</i>
12 modificări prin	L. nr. 97/2015 Lege pentru modificarea art. 137 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 316/8 mai 2015	<i>modifică art. 137 alin. (1)</i>
13 admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 279/2015 Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 431/17 iun. 2015	<i>art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi</i>
14 modificări prin	D.C.C. nr. 279/2015 Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 431/17 iun. 2015	<i>suspendă pentru 45 zile dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi (termenul se împlinește la 1 august 2015) după care operează prevederile art. 147 din Constituție</i>
15 admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 814/2015 Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 950/22 dec. 2015	<i>art. 60 alin. (1) lit. g)</i>
16 modificări prin	D.C.C. nr. 814/2015 Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 950/22 dec. 2015	<i>suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. g) (termenul se împlinește la 5 februarie 2016) după care operează art. 147 din Constituție</i>
17 modificări prin	L. nr. 57/2016 Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, precum și a altor acte normative	M. Of. nr. 283/14 apr. 2016	<i>introduce lit. g) la alin. (1) al art. 51</i>
18 modificări prin	D.C.C. nr. 261/2016 Decizia nr. 261 din 5 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 511/7 iul. 2016	<i>suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. a) (termenul se împlinește la 22 august 2016) după care operează prevederile art. 147 din Constituție</i>

19	admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 261/2016 Decizia nr. 261 din 5 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 511/7 iul. 2016	art. 52 alin. (1) lit. a)
20	modificări prin	L. nr. 176/2016 Lege pentru modificarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 808/13 oct. 2016	modifică art. 139 alin. (1)
21	completat prin	L. nr. 220/2016 Lege pentru completarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 931/18 nov. 2016	introduce o nouă liniuță la art. 139 alin. (1)
22	modificări prin	O.U.G. nr. 53/2017 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 - Codul muncii aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 88/2018	M. Of. nr. 644/7 aug. 2017 M. Of. nr. 315/10 apr. 2018	modifică art. 16, art. 17 alin. (5), art. 119, art. 260 alin. (1) lit. e) și art. 265 alin. (2); introduce art. 15_1, lit. e_1)-e_3) și q) la art. 260 alin. (1), alin. (1_1), (4) și (5) la art. 260; abrogă art. 264 alin. (4)
23	admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 759/2017 Decizia nr. 759 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua, prima ipoteză din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 108/5 feb. 2018	art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua, prima ipoteză
24	modificări prin	D.C.C. nr. 759/2017 Decizia nr. 759 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua, prima ipoteză din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 108/5 feb. 2018	suspendă pentru 45 de zile dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) teza a doua, prima ipoteză(termenul se împlinește la 21 mar. 2018, după care operează prevederile art. 147 din Constituție
25	completat prin	L. nr. 64/2018 Lege pentru completarea alin. (1) al art. 139 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 226/13 mar. 2018	introduce o nouă liniuță la art. 139 alin. (1)
26	modificări prin	L. nr. 88/2018 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 - Codul muncii	M. Of. nr. 315/10 apr. 2018	modifică art. 15_1 lit. a) și b), art. 16 alin. (1) și (2), art. 119, art. 260 alin. (1) lit. e) și e_1)-e_3) și art. 260 alin. (1_1); introduce art. 16_1, alin. (3) la art. 139 și alin. (4)-(6) la art. 260
27	modificări prin	L. nr. 127/2018 Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative privind personalul navigant	M. Of. nr. 491/14 iun. 2018	modifică art. 277 alin. (2); introduce alin. (7) la art. 72

28	admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 387/2018	M. Of. nr. 642/24 iul. 2018	constată că dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. c) teza întâi sunt constituționale în măsura în care sintagma „condiții de vârstă standard” nu exclude posibilitatea femeii de a solicita continuarea executării contractului individual de muncă, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani
		Decizia nr. 387 din 5 iunie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 56 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii		
29	modificări prin	O.U.G. nr. 96/2018	M. Of. nr. 963/14 nov. 2018	modifică art. 56 alin. (1) lit. c); introduce alin. (3) la art. 56 și alin. (1_1) și (1_2) la art. 164
	aprobată cu modificări și completări prin	L. nr. 93/2019	M. Of. nr. 354/8 mai 2019	
		Ordonanță de urgență privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative		
30	completat prin	O.U.G. nr. 26/2019	M. Of. nr. 309/19 apr. 2019	introduce art. 147_1
		Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative		
31	modificări prin	L. nr. 93/2019	M. Of. nr. 354/8 mai 2019	aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 96/2018 și modifică art. 56 alin. (1) lit. c); introduce alin. (4) la art. 56
		Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative		
32	completat prin	L. nr. 153/2019	M. Of. nr. 623/26 iul. 2019	introduce alin. (4) la art. 139
		Lege pentru completarea art. 139 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii		
33	completat prin	L. nr. 37/2020	M. Of. nr. 280/3 apr. 2020	introduce alin. (2_1) și (3_1) la art. 139
		Lege pentru completarea art. 139 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii și a art. 94 din Legea educației naționale nr. 1/2011		
34	modificări prin	L. nr. 85/2020	M. Of. nr. 525/18 iun. 2020	modifică art. 260 alin. (1) lit. i)
		Lege pentru modificarea art. 260 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii		